

CONGREGACIÓ PER AL CULTE DIVÍ
I LA DISCIPLINA DELS SAGRAMENTS

Annex al decret del dia 11 de febrer de 2018, Prot. N. 10/18

**Addicions als Llibres litúrgics del Ritu Romà
de la memòria de la Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església**

AL CALENDARI ROMÀ GENERAL

JUNY

Dilluns després de Pentecosta

Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església

Memòria

AL MISSAL ROMÀ

Dilluns després de Pentecosta

Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església

Memòria

Es diu la Missa de la Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església (p. 931).

A L'ORDENAMENT DEL LECCIONARI DE LA MISSA

Dilluns després de Pentecosta

572 bis **Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església**

LECTURA PRIMERA

Lectura del llibre del Gènesi

3, 9-15.20

Mare de tots els qui viuen

Després que l'home hagué menjat el fruit de l'arbre,
el Senyor-Déu el cridà i li digué:

«¿On ets?»

Ell li respongué:

«He sentit que us passejàveu pel jardí
i, com que vaig nu, he tingut por i m'he amagat.»

Li digué el Senyor-Déu:

«¿Qui t'ha fet saber que anaves nu?

¿És que has menjat del fruit de l'arbre
que jo t'havia prohibit de menjar?»

L'home li digué:

«La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre,
i n'he menjat.»

El Senyor-Déu digué a la dona:

«¿Per què ho has fet, això?»

Ella li respongué:

«És que la serp m'ha enganyat.»

El Senyor-Déu digué a la serp:

«Ja que has fet això, seràs la més maleïda
de totes les bèsties i de tots els animals feréstecs.

T'arrossegaràs sobre el ventre
i menjaràs pols tota la vida.

Faré que sigueu enemics tu i la dona,
i el teu llinatge i el d'ella.

Ell t'atacarà al cap, i tu l'atacaràs al taló.»

L'home donà a la seva esposa el nom d'Eva,
perquè ella ha estat la mare de tots els qui viuen.

o bé:

Lectura del llibre dels Fets dels Apòstols

1, 12-14

Tots unànimement assitien a les hores de pregària, amb Maria, la mare de Jesús

Després de veure com Jesús era endut al cel,
els Apòstols se'n tornaren a Jerusalem
des de la muntanya de les Oliveres,
que és vora mateix de Jerusalem,
a la distància que era permès de recórrer
durant el repòs del dissabte.
Entraren a la ciutat i pujaren a la sala on s'allotjaven.
Eren Pere, Joan, Jaume, Andreu,
Felip, Tomàs, Bartomeu, Mateu,
Jaume, fill d'Alfeu, Simó, el Zelador, i Judes, fill de Jaume.
Tots unànimement
assistien sens falta a les hores de pregària,
amb les dones,
amb Maria, la mare de Jesús, i els parents d'ell.

SALM RESPONSORIAL

El Senyor té el palau a la muntanya santa,
i estima més els portals de Sió
que totes les viles de Jacob.

R/. S'han dit de tu, ciutat de Déu, oracles gloriosos

S'han dit de tu, ciutat de Déu,
oracles gloriosos:
Diuen d'ella:
«És l'Altíssim mateix qui l'ha fundada;
aquest i aquell altre són fills de Sió.» **R/.**

El Senyor va escrivint al registre dels pobles:
«Fill de Sió.»
I els cantors i els dansaires responen:
«De tu brollen totes les meves fonts!» **R/.**

AL·LELUIA

Oh feliç, Verge Maria, que heu infantat el Senyor;
oh santa Mare de l'Església,
que manteniu viu en el nostre cor
l'Esperit del vostre Fill, Jesucrist.

EVANGELI

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

19, 25-34

Aquí tens el teu fill. Aquí tens la teva mare

En aquell temps,
vora la creu de Jesús hi havia la seva mare
i la germana de la seva mare,
Maria, la dona de Cleofàs, i Maria Magdalena.
Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella,
el deixeble que ell estimava, i digué a la mare:
«Mare, aquí tens el teu fill».

Després digué al deixeble:

«Aquí tens la teva mare».

I d'aleshores ençà el deixeble l'acollí a casa seva.

Després d'això, Jesús,

conscient que ja s'havia realitzat tot el que calia,
perquè s'acabés de complir el que anunciava l'Escriptura
digué:

«Tinc set».

Hi havia allà un gerro ple de vinagre.

Llavors cobriren la punta d'un manat d'hisop amb una esponja xopa de
vinagre

i la hi acostaren als llavis.

Jesús, després de prendre el vinagre, digué:

«Tot s'ha complert».

Llavors inclinà el cap i lliurà l'esperit.

Era divendres,

i els jueus no volien que els cossos quedessin a les creus
durant el repòs del dissabte,
tant més que aquell dissabte era una diada solemníssima.

Per això demanaren a Pilat
que trenquessin les cames dels crucificats
i traguessin els cossos.
Els soldats hi anaren
i trencaren les cames del primer, i després,
de l'altre que havia estat crucificat amb Jesús.
Però quan arribaren a Jesús
i s'adonaren que ja era mort, no li trencaren les cames,
sinó que un dels soldats li donà una llançada al costat
i a l'instant en sortí sang i aigua.

A LA LITÚRGIA DE LES HORES

Dilluns després de Pentecosta

BENAURADA VERGE MARIA, MARE DE L'ESGLÉSIA

Memòria

A la benaurada Verge Maria se li ha atribuït el títol de Mare de l'Església perquè engendrà el Crist, Cap de l'Església, i va esdevenir mare dels redimits abans que el Fill lliurés l'esperit. Sant Pau VI, papa, va confirmar aquest títol en el discurs als Pares del Concili Vaticà II tingut el dia 21 de novembre de 1964 i establí que “amb aquest suavíssim nom tot el poble cristià atorgui d'ara endavant encara més honor a la Mare de Déu”.

Del Comú de la Mare de Déu: Litúrgia de les Hores III, p. 1739, llevat del que segueix.

Ofici de lectures

HIMNE

O virgo mater, filia
tui beáta Fílii,
sublímis et humíllima
præ creatúris ómnibus,

Divíni tu consílii
fixus ab ævo términus,
tu decus et fastígium
natúræ nostræ máximum:

Quam sic prompsísti nóbilem,
ut summus eius cónditor
in ipsa per te fieret
arte miránda cónditus.

In útero virgíneo
amor revíxit ígneus,
cuius calóre gérminant
flores in terra cælici.

Patri sit et Paráclito
tuóque Nato glória,
cuius vocáris múnere
mater beáta Ecclésiæ. Amén.

Oh Verge mare, dolçament
filla feliç del vostre Fill,
la més sublim i més humil
de les creades pel bon Déu.

Des de llunyana eternitat
sou un propòsit fix de Déu,
sou el decor i el cim més alt
de la natura dels humans.

Talment la vàreu ennoblir
que el seu altíssim Creador
per vós en ella es va encarnar
d'una manera sorprenent.

En vostre claustre virginal
va rebrollar un amor ardent,
i al seu escalf van germinant
flors a la terra per al cel.

Glòria sigui al Pare etern
i al vostre Fill i a l'Esperit,
per un do seu podem cantar:
sou Mare de l'Església. Amén.

LECTURA SEGONA

Del discurs de sant Pau sisè, papa, en la clausura de la sessió tercera del Concili Vaticà II.

(21 novembre 1964: AAS 56 [1964], 1015-1016)

Maria, Mare de l'Església

Per a la seva glòria i per a consol nostre, proclamem Maria Santíssima Mare de l'Església, és a dir, de tot el poble de Déu, tant dels fidels com dels pastors que l'anomenen Mare amorosíssima; i volem que des d'ara endavant, amb aquest nom tan dolç, la Verge sigui encara més honorada i invocada per tot el poble cristià.

Es tracta d'un títol, venerables germans, que no és pas nou de la pietat dels cristians; tot al contrari. Sobretot amb aquest nom de Mare, preferint-lo a qualsevol altre, plau als fidels, i a tota l'Església invocar Maria. Veritablement aquest títol pertany a l'autèntica substància de la devoció a Maria: troba la seva justificació en la dignitat mateixa de la Mare del Verb encarnat.

Així com la maternitat divina és el fonament de la relació personal especial de Maria amb Crist i de la seva presència en l'economia de la salvació obrada per Jesucrist, de la mateixa manera ella també constitueix el fonament principal de les relacions entre Maria i l'Església, ja que ella és Mare d'aquell que, immediatament a l'instant de l'encarnació en el seu si virginal, ha unit a ell, com a Cap, el seu Cos místic que és l'Església. Maria, doncs, com a mare de Crist, també és mare de tots els pastors i fidels, és a dir, de l'Església.

Per això, amb l'ànima plena de confiança i d'amor filial, alcem els ulls cap a ella malgrat la nostra indignitat i la nostra feblesa. Ella, que ens ha donat amb Jesús, la font de la gràcia, no deixarà de socórrer l'Església, ara que floreixent amb abundància dels dons de l'Esperit Sant s'afanya amb un nou vigor en la seva missió de salvació.

I la nostra confiança encara és més viva i més ferma, si considerem els lligams estretíssims que vinculen la nostra Mare del cel amb el llinatge humà. Malgrat tota la riquesa de les prerrogatives admirables amb què Déu l'ha dotada per a fer-la digna de ser la Mare del Verb encarnat, ella és ben pròxima a nosaltres. Filla d'Adam com nosaltres, i per tant germana nostra pels lligams de la naturalesa, és, no obstant, la criatura preservada del pecat original pels mèrits del Salvador, i als privilegis divinament obtinguts ajunta la virtut personal d'una fe total i exemplar, que la fa veritablement mereixedora de l'elogi evangèlic: Feliç tu, que has cregut.

Durant la seva vida terrena realitzà la figura perfecta del deixeble de Crist, mirall de totes les virtuts, i encarnà les benaurances evangèliques proclamades per Jesucrist. Per això, tota l'Església, en la seva incomparable varietat de vida i d'obra, en ella assoleix la forma més autèntica de la imitació perfecta de Crist.

RESPONSORI

Cf. Lc 1, 35

R/. L'Esperit Sant vingué sobre Maria; * el poder de l'Altíssim la cobrí amb la seva ombra.

V/. Associada a la passió del seu Fill, la va omplir per segona vegada com a Mare dels redimits; * el poder de l'Altíssim.

L'oració, com a Laudes.

Laudes

HIMNE

Quæ caritátis fúlgidum
es astrum, Virgo, súperis,
spei nobis mortálibus
fons vivax es et prófluus.

Sic vales, celsa Dómina,
in Nati cor piíssimi,
ut qui fidénter póstulat,
per te secúrus ímpetret.

Opem tua beníginitas
non solum fert poscéntibus,
sed et libénter sápius
precántum vota prævenit.

In te misericórdia,
in te magnificéncia;
tu bonitátis cúmulas
quicquid creáta póssident.

Patri sit et Paráclito
tuóque Nato glória,
cuius vocáris múnere
mater beáta Ecclésiæ. Amén.

Verge que sou per als del cel
astre fulgent de caritat,
per a nosaltres sou la font
d'una esperança que no mor.

Noble Senyora, valeu tant
al cor del Fill més piadós,
que el qui us demana confiat
per vós obté amb seguretat.

Vostra clement beniginitat
no sols ajuda els suplicants,
ans molt sovint liberalment
s'avança als prec dels bons fidels.

Misericòrdia hi ha en vós,
magnificència també;
tota bondat que hi ha en el món,
en vós, oh Verge, acumuleu.

Glòria sigui al Pare etern
i al vostre Fill i a l'Esperit,
per un do seu podem cantar:
sou Mare de l'Església. Amén.

Càntic de Zacaries, ant.: Tots assistien unànimement a la pregària, amb Maria, la mare de Jesús.

Oració

Oh Déu, Pare misericordiós,
el vostre Fill unigènit, clavat a la creu,
va voler que la seva Mare, la Verge Maria
fos també mare nostra;
concediu a la vostra Església
que, amb l'ajut amorós de Maria,
sigui cada dia més fecunda,
s'alegri de la santedat dels seus fills
i atregui al seu si totes les famílies dels pobles.
Per nostre Senyor Jesucrist.

Vespres

HIMNE

Virgo, mater Ecclésiæ,
ætérna porta glóriæ,
esto nobis refúgium
apud Patrem et Fílium.

Gloriósá Dei mater,
cuius Natus est ac pater,
ora pro nobis ómnibus,
qui memóriam ágimus.

Stella maris, lux refúlgens,
stirps regalís, sancta parens,
roga Patrem et Fílium
ut det nobis Paráclitum.

Virgo clemens, virgo pia,
virgo dulcis, o María,
exáudi preces ómnium
ad te pie clamántium.

Funde preces tuo Nato,
crucifíxo, vulneráto,
pro nobis et flagelláto,
spinis puncto, felle potáto.

Alma mater summi regis,
lux et porta celsi cæli,
inclína te misérrimis
geméntibus cum lácrimis.

Patri sit et Paráclito
tuóque Nato glória,
cuius vocáris múnere
mater beáta Ecclésiæ. Amén.

Verge, mare de l'Església,
porta eterna de la glòria,
sigueu refugi per a nosaltres
prop del Pare i del Fill.

Gloriosa Mare de Déu,
de qui el Fill és també pare,
pregueu per tots nosaltres
que fem memòria vostra.

Estel del mar, llum refulgent,
estirp reial, mare santa,
pregueu el Pare i el Fill
que ens doni el Paráclit.

Verge clement verge piadosa,
verge dolça, oh Maria,
escolteu les pregàries de tots
els qui piadosament clamen a vós.

Proferiu pregàries al vostre Fill,
crucificat, ferit, flagel·lat per
nosaltres, punxat amb espines,
abeurat amb fel.

Santa mare del rei suprem,
llum i porta del cel excels,
inclineu-vos als més miserables
que gemeguem amb llàgrimes.

Glòria sigui al Pare etern
i al vostre Fill i a l'Esperit,
per un do seu podem cantar:
sou Mare de l'Església. Amén.

O bé: Ave, maris stella.

Ave, maris stella,
Dei mater alma,
atque semper virgo,
felix cæli porta.

Sumens illud «Ave»
Gabriélis ore,
funda nos in pace,
mutans Evæ nomen.

Solve vincla reis,
profer lumen cæcis,
mala nostra pelle,
bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
sumat per te precem
qui pro nobis natus
tulit esse tuus.

Virgo singularis.
inter omnes mitis,
nos culpis solutos
mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
iter para tutum,
ut videntes Iesum
semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
summo Christo decus,
Spirítui Sancto
honor, tribus unus.
Amen.

De la mar estrella,
Mare de Déu santa,
i tothora Verge,
del cel porta, salve.

Puix en rebre l'ave
que us donava l'àngel,
d'Eva el nom mudàveu,
pau vulgheu donar-nos.

Reus, torneu-vos lliures;
cecs, la llum porteu-nos;
feu que el mal ens deixi,
i tot bé ens pervingui.

Mare demostreu-vos;
nostres precés feu rebre
del qui, nat pels homes,
Fill volgué ser vostre.

Verge entre les verges
i la més benigna,
deslliurats de culpa
feu-nos bons i castos.

Vida deu-nos pura,
vers el cel guieu-nos;
que Jesús, amb joia,
puguem veure sempre.

Lloa a Déu, el Pare,
i al Crist honorança,
amb el sant Paràclit,
una als tres la glòria.
Amén

Càntic de Maria, ant. El Senyor digué: Mare, aquí teniu el vostre fill. Després digué al deixeble: Aquí tens la teva mare.

L'oració, com a Laudes.

AL MARTIROLOGI ROMÀ

Cal afegir-lo entre els elogis per a les festes mòbils:

10bis. *Dilluns després de Pentecosta*

Memòria de la benaurada Verge Maria, Mare de l'Església, encomanada pel Crist als seus deixebles perquè, perseverant en la pregària, cooperin amb l'Esperit Sant en la proclamació de l'Evangelí.